

Ændringsforslag under Nr. 2 til Lovforslagets § 1 af *Udvalget* (se Tillæg B.), § 1 (se Tillæg A. Sp. 3863), saaledes ændret, Ændringsforslaget under Nr. 3 til Lovforslagets § 2 af *Udvalget* (se Tillæg B.), § 2 (se Tillæg A. Sp. 3863), saaledes ændret, Ændringsforslag Nr. 4 om en ny Titel (se Tillæg B.) og *Lovforslagets Overgang til 3die Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov angaaende Statsanstalten for Livsforsikring.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 270 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1537 ff.).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Johnsen): Der er Enighed i Udvalget angaaende den Del af Lovforslaget, som gaar ud paa en Forhøjelse af Maksimumsgrænsen for de Forsikringsbeløb, som kunne tegnes i Statsanstalten for Livsforsikring, saaledes at der herefter skal kunne tegnes 200,000 Kr. som Kapitaludbetaling en Gang for alle og 20,000 Kr. at udbetale aarligt, imod at Statsanstalten genforsikrer i danske Selskaber en saa stor Del af Forsikringsbeløbene, at den ikke kommer til at løbe Risiko for mere end de nuværende Maksimumsbeløb, 60,000 Kr. at udbetale en Gang for alle, og 6,000 Kr. i aarlig Ydelse. Efter Nutidsforholdene vil det nemlig ikke være saa sjældent, at der ønskes større Forsikringer end de gældende Maksimumsbeløb, og Statsanstalten bør da ikke være afskaaren fra at kunne imødekomme dem, der ønske saadanne Forsikringer tegnede netop i denne Anstalt. — Med Hensyn til den øvrige Del af Lovforslaget angaaende Oprettelse i Statsanstalten af en Afdeling for Livsforsikring uden Lægeundersøgelse, er der ikke saa fuld Overensstemmelse i Udvalget, idet kun et Flertal af Udvalgets Medlemmer har kunnet slutte sig til Lovforslaget herom og indstiller det til Vedtagelse, medens tvende Mindretal ikke have

fundet at kunne gaa med til Indstillingen, for saa vidt denne Del af Lovforslaget angaar, uden at noget af Mindretallene dog gør anden Indstilling eller stiller Ændringsforslag. Naar Flertallet tiltræder ogsaa denne Del af Lovforslaget, er det ud fra den almindelige Betragtning, at der ogsaa fra Statsanstaltens Side bør gøres, hvad der kan for at fremme den vigtige Opgave at faa saa mange som muligt til gennem Forsikring at betrygge deres egen, Families eller paarørendes Fremtid i økonomisk Henseende, og da det nu er saaledes, at mange foretrække at benytte Statsanstalten fremfor private Selskaber, vil det formentlig være formaalstjenligt, at Statsanstalten sættes i Stand til at kunne tilbyde de forskellige Forsikringsmaader, der begæres, og som kunne anses forsvarlige. At dette sidste er Tilfældet med Hensyn til de Forsikringer, der her er Tale om, Forsikringer uden Lægeundersøgelse, er der ikke rejst nogen Tvivl om. Angaaende de Betingelser, der indeholdes i Lovforslaget vedrørende disse Forsikringer, savner Flertallet tilstrækkelig forsikringstekniske Kundskaber for selvstændig at kunne bedømme, hvorvidt de ere passende, men da Statsanstalten raader over nogle af de dygtigste Kræfter og har mangeaarig Erfaring paa dette Omraade, har man ment at turde forudsætte, at Betingelserne ere baade tilstrækkeligt betryggende for Statsanstalten og passende overfor de forsikringsøgende. — Med disse Bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henholder mig til Betænkningen, skal jeg paa Udvalgets Flertals Vegne tillade mig at anbefale Lovforslaget i sin Helhed til uforandret Vedtagelse.

P. G. C. Jensen: Som ærede Medlemmer ville have set, er der i Betænkningen fremsat nogle Udtalelser fra et Mindretal, eller maaske rettere fra tvende Mindretal, idet vi ikke alle vare ganske enige om, hvad der skulde udtales. Paa det største Mindretals Vegne skal jeg tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger i Tilslutning til vore Udtalelser i Betænkningen.

Jeg vil først fremhæve, at dette Mindretal ligesaa vel som Flertallet er en Ven af, at Karensforsikringen benyttes, endogsaa i stort Omfang; og bør udbredes meget stærkt; derom har der ikke været mindste Tvivl hos noget af Medlemmerne. Men det, der er Sagen, er noget ganske andet, det er nemlig dette, om det er et passende og rigtigt Tidspunkt, hvorpaa Statsanstalten træder til